

Aliiranci naznanili mirovne pogoje.

Britanski prvi minister Lloyd George odgovoril na mirovne predloge centralnih vlasti.

NOČEJO RAZDEJATI AVSTRILJE.

Niti Nemčije ne. Hočejo samo pravičnost za vse narodnosti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Lloyd George odgovoril.

London, 5. jan. — Prvi minister Lloyd George je odgovoril za aliirance na zadnje mirovne predloge centralnih vlasti. Borba demokracije je trajna za ves svet, utemeljena za pravičnost za vsak narod.

Britanskega prvega ministra izjavi je bila podana pred zborom delavskih uni v Central Hallu, Westminster. G. Lloyd George je rekel med drugim:

„Kadar je na milijone moških klicanih, da trpe in umirajo, in so ogromna prebivalstva podvržena trpljenju in pomanjkanju vsled vojne v meri, ki je brezprimerna v zgodovini sveta, so upravičeni vedeti, zakaj se žrtvujejo.“
„Samo najdražja in največja in najpravičnejša stvar je, ki more upravičiti nadaljevanje le za en dan te nedopovedne smrtno težave narodov, in spovedne morali biti, da izjavimo jasno in za trdno ne le načela, za katera se in bojujemo, marveč tudi njih končno in stvarno uporabo glede vojne mape sveta.“

Ob najusodnejši uri.

„Dospeli smo do najusodnejše ure v tej strašni borbi, in preden se kaka vlada usodepolno odloči glede pogojev, pod katerimi bi mogla ali končati ali nadaljevati borbo, naj bi bila na jasnem, da je vest naroda za temi pogoji, kajti nič drugega ne more vzdržati napora, ki je potreben v dosegu pravičnega konca te vojne.“

„Zato sem si med zadnjimi dnevi posebej prizadeval, da ugotovim mnenje in zadržanje merodajnih moč v vseh delih mišljenja in sodbe v deželi.“

Ni za razdejanje Nemčije.

„Mi ne bojujemo napadne vojne proti nemškemu ljudstvu. Njegovi voditelji so jih pregovorili, da bojujejo vojno samoobranbo proti zvezi tekmovalnih narodov, ki hočejo razdejanje Nemčije. To ni tako. Razdejanje ali razkosanje Nemčije ali nemškega naroda ni bilo nikdar naš vojni cilj od prvega dne te vojne do danes.“

Aliiranci se bojujejo za:

1. Popolno obnovo Belgije.
2. Odškodbo, kolikor je mogoča, za opustošena sela in mesta.
3. Nevtraliziranje in pomednaroditev (internacionaliziranje) Dardanel.

4. „Novo presojo velike krivice storjene Franciji 1. 1871“, kar se tiče Alzacije-Lotaringije.

5. Ustanovitev neodvisne Poljske, „obsegajoče vse čisto poljske dele, ker je to potrebno za stalnost zapadne Evrope.“

6. Posebne narodne obstanke Arabije, Armenije, Mezopotamije, Sirije, Palestine.

7. Prepustitev bodočnosti Rusije odločitvi ruskega ljudstva samega.

8. Postavljenju prebivalcev afriških kolonij „pod upravo, sprejemljivo njim samim v svrhu, da se prepreči izkoriščanje v prid evropskim kapitalistom in evropskim vladam.“

Ni osvajačna vojna.

Lloyd George izjavlja, da so načrti aliirancev:

Ne za razdejanje ali razkosanje Nemčije.

Ne za razdejanje Avstro-Ogrske ali Turčije.

Ne le za izpremembo ali razdejanje nemške cesarske ustave.

Ne za osvojitve turškega glavnega mesta — Carigrada — ali turških posesti, ki so predvsem turške.

Za pravico avstrijskim narodom.

G. Lloyd George je rekel nadalje: „Mi mislimo, da je neodvisna Poljska, obsegajoča vse tiste čisto poljske življe, ki želijo tvoriti del iste, nujno potrebna za stalnost zapadne Evrope. Akoravno se ujemamo s predsednikom Wilsonom, da razdržitev Avstro-Ogrske ni del naših vojnihih ciljev, vendar čutimo, da če se ne podeli pristna samovlada na pravih demokratičnih načelih tistim avstro-ogrskim narodnostim, ki jo že dolgo želijo, je nemogoče upati na odstranitev tistih vzrokov nemira in tam delu Evrope, ki so dolgo ogrožali splošen mir.“

„Iz istih razlogov smatramo za skrajno potrebno zakonito zahtevo Italijanov za zedinjenje s svojci po plemenu in jeziku. Tudi mislimo zahtevati, da se stori pravica ljudem rumunske krvi in govornice v njih zakonitih težnjah.“

Avstrija potem mirovna sila.

„Če se ti pogoji izpolnijo, bi Avstro-Ogrska postala vlast, katere moč bi vodila do stalnega mira in svobode v Evropi, namesto da je zgolj orodje za pogubonosno vojaško avtokracijo prusko, ki rabi pripomočke svojih zaveznikov v pospeševanju svojih lastnih zlih namer.“

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

„Letos zmagamo ali izgubimo.“

Washington, D. C., 3. jan. — „Zdr-

žene Države in aliiranci bodo dobili ali izgubili vojno leta 1918.“

Ta opazka nekega člana ameriškega vojnega odposlanstva, kateremu načeluje polkovnik E. M. House, je praznično rabuko v upravi. To je ena številnih izjav od strani članov komisije, ki so razjasnile dejanski vojaški položaj v Evropi mnogo bolj, nego skrbno izdani in presojeni izpisek Col. House-ovega poročila predsedniku, objavljen po državnem departamentu večera.

Izgube po U-čolnih skrivaj.

Razodeto je bilo, da je bilo poročilo o nemški podmorski kampanji, objavljeno po vojni komisiji, pesimistično do skrajnosti. Isto omenja, da so izgube brodarstva mnogo večje, nego so bile uradno odkrite in naznanjene; da bi bilo v odvratitev nadaljnjega razdejanja po podmorskih čolnih potrebno, spustiti na morje več ladij letos, nego jih menda morejo Združene Države in Anglija oskrbeti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Vladna železniška predloga.

Washington, D. C., 4. jan. — Vladna železniška predloga, ki dejansko predpisuje nadaljevanje vladnega nadzorstva nad občnimi prevozili po vojni, — dokler kongres zakonito ne konča nadzorstva, — bo predmet živahni borbi v kongresu.

Naredba, ki jo je sestavil Samuel Untermyer, osebni prijatelj glavnega ravnatelja železnice McAdoo, je bila predložena v senatu in zbornici danes kaj potem, ko je predsednik Wilson zavrnil svojo poslanico, priporočajočo zakonodajstvu, izvesti načrt vladnega nadzorstva, ki ga je naznanil, ko je vzvel v posest prevozni sistem za dobo vojne.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Skladišče za strelivo razstreljeno.

Stockholm, 4. jan. — Brzojavka iz Haparanda na „Tidningen“ pravi, da je bilo skladišče za strelivo na ruski zapadni fronti pred kratkim razstreljeno in da so bila vsa poslopja v polumeru dveh milj razdejana. Dva vlaka, napolnjena s kazaki med potjo v Donsko okrožje, sta bila razvaljena in 2,00 mož je bilo usmrčenih.

Kajzer v razgovoru o miru.

London, 4. jan. — Amsterdamski poročevalci za „Daily Express“ pošilja sledeče: „Kajzer je imel zopet kronsko posvetovanje v Berlinu večeraj, ko je dr. von Kuehlmann poročal najvišjemu, kancelar, Hindenburg, Ludendorff in grof Rosdorn, kaj je bilo doseženo v Best-Litovsku.“

„Poročilo o posvetovanju je pičlo, ali poluradno priznavajo, da je bilo v razpravi samo vprašanje o mirovnih pogojih ne le za Rusijo, marveč tudi za vse aliirance.“

„Koj po posvetovanju se je Kuehlmann vrnil v Brest-Litovsk, prejkone s končnimi navodili.“

URADNA POROČILA O VOJNIH DOGODKIH.

Večinoma topniški boji in patrolni spopadi na vseh frontah, posebno na zapadni.

PRIZOR Z LAŠKEGA BOJIŠČA.

Francozi ujeli prve Avstrijce, ki baje sovražijo Nemce.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Rim, 3. jan. — Na celi fronti ni bilo ničesar važnega izporočiti.

V torek zvečer so sovražni zrakovplovci spuščali bombe na Castelfranco Veneto. Dve bolnišnici sta bili naravnost zadeti. Osemnajst bolnikov je bilo usmrčenih.

London, 3. jun. — V Italiji je snoči podjel eden naših bataljonov uspešen in težaven napad prek reke Piave, ujel nekaj neprijateljev in prizadel znatno škodo. Naše izgube so bile lahke.

Berlin, 3. jan. — Položaj je neizpremenjen.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francozi ujeli prve Avstrijce.

Italijanski glavni stan v severni Italiji, 2. jan. — Francozi so v svojem nedavnem uspešnem podjetju na Monte Tombi dobili v roke več ujetnikov, nego so imeli mož v boju, kakor poroča neki častnik-veteran, ki je gledal boj. Z vrha nekega bližnjega griča je gledal francoski napad, in pozneje je videl privedene ujetnike, topove in vojni plen.

„Bil je izreden boj v mnogih ozirih,“ je izjavil. „Samo pomislite, Francozi so dobili v roke več ujetnikov, nego so imeli mož v boju, kar je med znamenitostmi v vojaških letopisih. Ujeli so tudi svoje prve Avstrijce, kar je druga znamenitost zanje, ker so doslej ujemali samo Nemce.“

Število mrtvih veliko.

„Poleg 1,400 ujetnikov smo našli 560 mrtvecev na bojišču in nihče ne ve, koliko jih je še bilo v jamah in podraščinah. Popolni francoski vojaški sistem je usposobil Francoze, izvršiti to z nezamisljimi izgubami, manj nego petdeset mož.“

„Petdeseta avstrijska divizija, katere je bila napadena, je smatrana za dobro bojno organizacijo. Toda Avstrijci so bili navajeni boja z Rusi in Rumuni in to je bilo privikar, da so za deli ob visoko izvežbane francoske čete. Posledek je bil, da sta neotesanost in slaba disciplina podlegli disciplini in izvežbanosti.“

„Ko so bili ujetniki dovedeni, nisem nikdar videl bolj bednih, usmiljenja vrednih, izstradanih vojakov. Videti so bili kakor glota (sodrga) iz beznice kakega velikega mesta. Celo častniki so bili videti nezadostno hranjeni in oblečeni, in videl sem samo enega s celimi hlačami.“

Avstrijci sovražijo Nemce.

„Ko so bili častniki razvrščeni, je bilo 42 Avstrijcev in 2 Nemca. Avstrijskim častnikom je bilo povedano, da se bo ravnalo z njimi kakor običajno s častniki in gentlemeni, ali Nemece je bilo povedano jasno, da se bo ravnalo z njima ravno tako, kakor ravnajo s francoskimi častniki v Nemčiji. Na skupino avstrijskih častnikov je to napravilo velike vtis in so odkrito izjavljali svoje sovraštvo do Nemecev. Nekoliko pozneje smo čuli avstrijske vojake vriskajoče, in pokazalo se je, da so veselo pozdravljali Francoze, ki so jih ujeli.“

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Italijansko poročilo.

Rim, 4. jan. — Včeraj smo v pogorskem pasu osredotočevali streljanje v Lagarinski dolini, na Colu Della Berretta in v Cismonskem okraju. Narasla je delavnost sovražnih baterij proti našim postojankam na Monte Altissimo, vzhodno od Gardskega jezera, in proti našim zveznim linijam na Monte Pallonu in Monte Tombi.

Francoške patrole so ujele nekaj mož na Monfeneri in britansko topni-

štvo je vršilo uspešno protibaterijsko delo zapadno od Mosniga.

V nabrženem pasu so bili pogostni izbruhi topniškega ognja in patrolni spopadi so se pripetili na obeh straneh vzhodno od Cavazucherene.

Zrakovplovstvo.

En sovražni zrakovplov je bil zbit po nekem britanskem zrakovplovu in drugi po našem streljanju.

Snoči so sovražni zrakovplovci napadali med reko Piave in Bacchiglioni ter spustili številnih bomb v obljudene dele, vstevši Treviso in Padova. V prejšnjem mestu ni bil nihče usmrčen in je bila poškodba le majhna. V Padovi, katerega mesta središče je bilo zlasti bombardovano, se je pripetilo nekaj požarov in je bilo več zasebnih poslopjij poškodovanih. Šest oseb, med njimi dve ženski in en starec, je bilo ranjenih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 4. jan. — Ničesar ni izporočiti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Pariz, 4. jan. — Obojestransko topniško streljanje je bilo v odseku Vardar-Dojran. Do patrolnega spopada je prišlo zapadno od Ohridskega jezera.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoška fronta.

London, 3. jan. — Sovražne napadne skupine so bile odbite snoči južno in jugozapadno od La Bassee in so pustile nekaj ujetnikov v naših rokah.

Sovražno topništvo je kazalo znatno delavnost ponoči vzhodno od Epehy.

Pariz, 3. jan. — Težko topniško bojevanje se je pripetilo ponoči, zlasti na aineski fronti, v okolišu Landricourta in Cavaliers de Courcy, v odseku Maisons de Champagne in na desnem bregu reke Meuse.

Dva sovražna napada, eden južno od reke Oise, drugi blizu Carnilleta, sta bila odbita popolnoma.

Berlin, 3. jan. — Zapadna fronta: Topniški dvoboji so se pripetili. Blizu brežine je bilo nekaj mož ujetih v uspešnem napadu. Francoski napadi v Champagni severno od Prosesna in severno od Le Mesnila so se zlomili pod našim streljanjem.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Pariz poroča topniške boje.

Pariz, 4. jan. — Ponoči so Nemci podjeli več napadov na mala strazišča blizu Juvincourta, ali brez uspeha. V Champagni in na desnem bregu reke Meuse, vzhodno od Griča 344 (verduška fronta) je bilo silno topniško bojevanje nekaj časa. V gorenji Alzaciji je bil nemški napad blizu Aspacha popolnoma odbit. Nemci so utrpeli znatnih izgub ter pustili ujetnikov in eno strojno puško v naših rokah.

Zrakovplovstvo.

Dne 3. jan. so francoski piloti zbilili dva nemška zrakovplova in privežan balon. Šest drugih strojev je padlo v nemških linijah po spopadih v zraku.

Istega dne so francoski zrakovplovski oddelki bombardovali tovarne v Rombachu in železniške postaje v Metz-Sablonsu, Conflansu in Arnavillu. Tekom teh ekspedicij je bilo spuščanih bomb v teži 7,500 kilogramov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 4. jan. — Zapadno bojno torišče: Ob vsej fronti so bili živahni topniški dvoboji, pospeševani po jasnem, mizerem vremenu.

Ujetnikov in strojnih pušk smo dobili v roke vsled britanskih napadov vzhodno od Ypresa in severno od Labasseškega vodotoka, ki so se izjalovili, in tudi vsled naših uspešnih napadov jugovzhodno od Moeuvresa in v Champagni.

Od torška je sovražnik izgubil v zračnem bojevanju in po topovskem

RUSIJA ZA SVOBODO POLJSKE.

Boljševiška vlada ne bo privolila v nemške pretirane mirovne pogoje.

NEMCI USTAVILI POGAJANJA.

In sicer zato, ker hočejo Rusi nadaljevati ista v Stockholmu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rusi za svobodo Poljske.

Petrograd, 2. jan. — Boljševiški minister zunanjih stvari, Leon Trockij, je izjavil danes, da vlada ruskih delavcev ne bo privolila v nemške mirovne predloge.

G. Trockij je izjavil to pred osrednjim odborom sovea vojaških in delavskih delegatov, med nagovorom, v katerem je obtožil v zbadljivih izrazih „hinavski mirovni predlog Nemčije“.

Rekel je, da če osrednje (centralne) vladi ne privolijo v svobodno določbo usode poljskega in letskega naroda, bo nujno potrebno, braniti rusko revolucijo. Rekel je, da bo potrebna na fronti zadoščeno, kakršnekoli prizadeve utegnejo biti potrebne.

Nameravajo armado 3,000,000.

Zastopniki v vseh front, ki so se udeležili seje, so izjavili, da bodo čete branile revolucijo, a so rekli, da so kruh in škornji potrebni. Splošno mislijo tukaj, da če se vojna obnovi, bo Rusija poskušala postaviti armado 3,000,000 v boj proti Nemčiji.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Mirovni delegatje needin.

Petrograd, 3. jan. — Odkritje podrobnosti mirovnih pogajanj v Brest-Litovsku jasno kaže, da je Nemčija zavzela gospodujoče vedenje, dočim so bile Avstrija, Bolgarija in Turčija zelo spravljive in se niso ujemale s nemškim stališčem.

Dvoje različnih težen je bilo opaziti v nemškem odposlanstvu. Ena je bila za prisojitev (aneksijo) in zastopana po gen. von Hoffmannu. Zmernejše mnenje sta zastopala ministra zunanjih stvari von Kuehlmann in Czernin.

Bile so pogostne prepirke med zastopniki obojih težen. Prepirki so bile poravnane, je pristavljeno, po prizivih v Berlin, ki je vedno podpiral von Kuehlmanna in Czernina. General von Hoffman je zavzemal zgolj vojaško stališče in se prav bridko pritoževal, da Rusi uporabljajo premirje za agitacijo med nemškimi vojniki.

Ruski delegatje mislijo, da se bo Nemčija vladala ruskim zahtevam glede Poljske in Litve, da ne izgubi koristi, ki jo pridobi s tem, da se zdi, kakor bi se ujemala z Rusijo, dočim se ententini zavezniki ne ujemajo.

25,000 nemških vojakov upornih.

Petrograd, 5. jan. — Brezčične brzozavke, prejeete tukaj danes, pravijo, da se je 25,000 nemških vojakov vzhodno od Kovna uprlo in utrdilo. Oblastva, je bilo izporočeno, poskušajo odrezati dovoz njih živeža. Brzozavka prihaja baje od dezertirjev samih.

Nemci ustavili pogajanja.

London, 6. jan. — Uradno naznanilo, izdano v Berlinu večeraj in poslano po čuriskem poročevalcu na Exchange Telegraph Company, javlja, da ker so Rusi prosili za preemestitev mirovnega pogajanja iz Brest-Litovska v Stockholmu, so centralne vladi začasno ustavile pogajanja z Rusijo.

streljanju triindvajset zrakovplovov in dva privežana balona.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 4. jan. — Vsled krajnega bojevanja v sosesčini Canal Du Nord, izporočena davi, so bile četvere naših prednjih straž v tem okolišu potisnjene nekoliko nazaj. Nekaj naših vojakov je pogrešanih.

Razen običajne topniške delavnosti na obeh straneh ni ničesar drugega izporočiti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on January 8, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

PRVA FOTOGRAFIJA, POSNETA MED BYNGOVIM PRODIRANJEM.

Motorne strojne puške, tovorni konji in konjica, prodirajoča po rezervniolinjski cesti prek nanovo osvojenega ozemlja med veliko bitko pred mestom Cambrai, v kateri so Britanci strašno udarili po nemških četah. Ta fotografija je prva dospela, da kaže dejanska kretanja v britanski zmagi.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, naj večji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inorp. l. 1899. Lasten domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za združene države na leto \$2.00, za združene države za pol leta \$1.00, za Evropo na leto \$3.00, za Evropo za pol leta \$1.50, za Evropo za četrt leta \$1.00.

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo. Rokopisi se ne vračajo.

cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 7. jan. — Po pregovoru najstarejši ljudje se ne morejo spomniti, da bi kdaj doživeli tak snežni vihar, kakor je razsajal tekem večerajšnje nedelje in do pozne noči v Jolietu in okolici, kakor tudi v Chicagu in po vsem osrednjem zapadu, kar posnemamo iz brzojavk. Šest do osem čevljev visoko je ležal sneg ponekod (in promet je bil skoro popolnoma ustavljen). Neprehoma so naletavale snežinke, in pri tem je pometal po cestah orkanu podoban veter, ki je napravil bivanje pod "milim" nebom nič manj nego prijetno. Ceste so bile zato kakor izumrle. Kdor ni imel nujnega opravila, je ostal pod zaščitno stredo v topli sobi. Vihar je prlomil, kakor izjavljajo vremenoslovci, iz Texasa. Tam se je začel v petek in pomikal z vedno rastočo močjo proti severovzhodu, dokler ni došel večeraj (v nedeljo) zarana v Joliet in Chicago. Po snežnem viharju prizadeta krajina se je raztezala severno do Minneapolisa in Green Bay, ter vzhodno do Toleda, O., in Saginawa, Mich. Tukaj v Jolietu je dosegel vihar hitrost 55 milj na uro in napravil dokaj škode. Podrobnosti nam še niso znane.

V bolnišnici sv. Jožefa se nahaja rojak John Mandel za vročinsko boleznijo, kakor nam poroča Rev. J. Plaznik.

Naši študentje. Doma na božičnih počitnicah sta bila naša nadejalna študenta Math. Butala in Martin Stefanič; prvi se je povrnil v soboto v St. Francis Seminary, St. Francis, Wis., in drugi danes v St. Bede College, Peru, Ill.

Ne pozabite plačati dohodarine (income tax)! Po dohodninskem zakonu so dolžni plačati dohodarino: 1) samski ali neozenjeni, ki so imeli dohodkov \$1,000 ali več med letom 1917, in 2) oženjeni, ki so imeli dohodkov \$2,000 ali več med istim letom. Če so bili dohodki za zadnje leto pod \$1,000 za neozenjenca in pod \$2,000 za oženjenca, ni zahtevano dohodninsko poročilo. Poleg tega je dovoljena prostost davka (exemption) \$200 za vsakega otroka pod starostjo 18. let. Kazen za nezglastitev do dne 1. marca je pridavek 50 odstotkov davka in globa ne manj nego \$20 ali več nego \$1,000. Kazen za poskus, oslepariti vlado z napačnim naznanilom ali se izogniti plačanju davka, je dodatek 100 odstotkov k davku, globa \$2,000 in zapor za eno leto, ali oboje, kakor odloči sodišče. Mr. Joseph R. Gibson, zastopnik Z. D. zakladniškega departamenta v področju za notranje davke, je otvoril urad v zaveznem (federalnem) posloju v svrhu sprejemanja dohodninskih poročil. Vsi, ki so podvrženi dohodninskemu davku, naj prinesejo v njegov urad popolno in podrobno poročilo o svojih skupnih dohodkih na delo za leto 1917, kakor tudi poročilo o skupnih stroških svojega businessa, z raznimi stroški posebej navedenimi, obenem z dokazom o znesku davkov in pravih obrestih plačanih med letom 1917. Dohodninski uradnik ne pride osebo k vam, ampak Vi sami morate iti k njemu v njegov urad v federalnem posloju, t. j. v poštenu posloju, da odgovorite na zahtevana vprašanja. Kdor tega ne stori, bo kaznovan.

— Odbor jolietске podružnice S. N. Z. Vkljub snežnemu viharju, ki je razsajal večeraj popoldne, se je zbralo več število jolietških rodoljubov na glavnem shodu jolietске podružnice Slovenske Narodne Zveze ob 3. uri v zgornji dvorani naše stare šole sv. Jožefa. Da je bila dvorana na razpoložljivost zborovalcem, se je zahvaliti g. župniku, Rev. John Plevniku, ki jo je prepustil drage volje v rodoljubno svrhu. Zborovanje je vodil začasni predsednik Jos. Zalar, ki je imel letni govor, v katerem je pojasnil namen shoda in podružnice S. N. Z. — Za njim je g. F. Gorup prečital govora dr. Vladimirja Ravniharja in dr. Lovra Logačnika v dunajskem parlamentu dne 2. oktobra odnosa 28. sept. 1917. — Nato je na prošnjo predsednikovo govoril g. Jos. Dunda, bančni uradnik in prvi nadzornik K. S. K. J. Njegovega govora jedro je bilo: Svaka sila do vremena. Hvala Bogu, da so se tudi ameriški Slovenci začeli zavedati. Kdor se ne zaveda svoje narodne dolžnosti, je pomilovanja vreden suženj. Mi ameriški Slovenci smo se edini izmed bivših avstrijskih podanikov predstavljali z avstrijsko, predstavljajo se ob vsaki priliki kot "Austrians". Celo Kočeverjci se predstavljajo v Ameriki kot "Nemci iz Berlina", a Slovenci smo bili do sedaj najrajši "Austrians". Pa prišla je vojna in prišli so predsednik Wilson in drugi svetovnoznanstveni možje s klicem: Slovan, na dan! In počasi se vendarle dramimo k zavesti, da smo bili v stari domovini samo robovi in sužnji nemških vlad in trinogov. In ustanovila se je S. N. Z., ki nam kliče, da moramo ameriški Slovenci kot ameriški državljani ali nedržavljeni čutili in se zavedati, da smo sinovi Slovenije, katera baš sedaj na vso moč deluje za zedinjenje s posestrimo Hrvatsko in posestrimo Srbijo v obrambo jugoslovanskih pravic do svobode in samostojnosti. Zatorej na plan, jolietški Slovenci, da se v podružnici Slovenske Narodne Zveze zedinimo v skupno delovanje na korist nam samim, vsem ameriškim Slovence in naši nepozabni stari domovini, materi Sloveniji. "Z delom začnimo takoj, s praktičnim delom", je g. Dunda završil svoj lep govor, sprejet z burnim ploskanjem. — Potem je prečital svoj govor dr. M. J. Ivec in žel grozno pohvalo. — Nato je sledilo sprejemanje novih članov. Pristopilo jih je 22, tako da jih šteje jolietška podružnica S. N. Z. danes že 62. Njih imena priobčimo o priliki. — Govoril je se g. Frank Završnik, "jolietški Caruso", ki je povedal nekaj pretresljivih primerov iz trpljenja starokrajških Slovencev med vojno. — In govoril je tudi še g. John Težak, ki je med drugim rekel, da bomo ameriški Slovenci prezirani toliko časa, dokler bodo prezirani starokrajški Slovenci, in da morajo zadnji dobiti vsaj isto pravico, kakor jo uživamo mi tukaj. — Končno se je vršila volitev stalnega odbora jolietске podružnice S. N. Z. Izvoljeni so bili gg.: Joseph Zalar, predsednik; Joseph Sitar, I. podpredsednik; John Težak, II. podpredsednik; Filip Gorup, I. tajnik; Frank Završnik, II. tajnik; dr. M. J. Ivec, blagajnik; Anton Bolte, Michael Ursich in Joseph Pasdertz, nadzorniki; Frank Eambič, Anton Lilek, Joseph Dunda, finančni odsek; Martin Rakar, Anton Turkovič, Frank Lavrič, veselilni odsek; Math Lavrič, Frank Struna, Frank Duša, kulturni odsek. — Potem je bil sprejet predlog, da se pošlje predsedniku Wilsonu vdanostna brzojavka, katero je prečital dr. Ivec. — Za glasila jolietске podružnice S. N. Z. so bili predlagani Amerikanski Slovenec, Glasilo K. S. K. J. in Jugoslovanski Svijet ter sprejeti vsi trije listi. — Prihodnja seja bo prvo nedeljo meseca februarja. Natančni čas in kraj se naznani o pravem času.

— Smrt je zaklcala in vzela s seboj k Bogu v sredo okrog devete zjutraj vrlo in nadarjeno č. sestro Regino. Slovenskih vzgojiteljic ni veliko v tej deželi. Tudi kar jih je, nimajo priznanja kakor ga zaslužijo. Naše slovensko časopisje se ni še vprašalo, kdo ima največ zaslug, da ameriška slovenska mladina vsaj nekoliko kaže zanimanje za jezik svojih pradedov. O pokojni č. sestri bo brezdvoma v prihodni številki več povedanega, ker nam je vest o njeni smrti še sedaj došla. "Njena mati in brat sta prišla v nadi, da jo dobita še živo, a sta dospela pol ure prepozno iz Steeltona, Pa. Neizrekljiva žalost je stara mater prevzela ob vesti, da je njena ljubljena hči že v večnosti. Bogu jo je darovala enkrat, če prav z največjim zatajevanjem, sedaj pa čuti veliko izgubo, ker je pokojna č. s. Regina svojo mater znala zelo tolažiti na stare dni.

"Pogreb pokojne č. s. Regine bo iz samostana Notre Dame Convent v petek ob osmi uri. R. I. P."

Collinwood, O., 26. dec. 1917. — Prosim, g. urednik A. S., da natisnete moj kratki dopis. Dobra ga nimam kaj poročati, bom pa slabo. Delamo po navadi. Zaslužek ne zadostuje za dan-današnju draginjo, ne vem, kam bo to prišlo. En ton premoaga stane \$7.25 — pa še vesel je, kdor ga dobi. In vse druge reči se podražujejo, pa še zmerom po časopisih pišejo: "Varčujte, če hočete pomagati Stricu Samu." (Op. ur. Tisti, ki tako pišejo, imajo čisto prav.) Mi, ki imamo velike družine, moramo varčevati, ne da bi nas kedo opominjal, pa še zmerom zmanjkuje. Zdaj prerokujejo, da bo dosti tovarn prenehalo delati zavoljo pomanjkanja premoaga, potem bo dosti ljudi brez dela. Draginja velika; zaslužil ne bo, nima pa nič, in kaj potem?

Kar se tiče novic, je največ vlomov in morenja ljudi sedaj v Clevelandu, da to ni nič novega, ker to je skoro vsakdanji slučaj. Kako sta žalostno smrt stori Juh in Telban, ki sta bila v salunu ustreljena kakor kakšne živali. Oh, ti Cleveland, kam si prišel? Za zjokati se je nad tabo, kakor se je Kristus nad Jeruzalemom.

Kar se tiče božičnih praznikov, smo jih še nekaj dobro obhajali. V naši cerkvi je bilo devet sv. maš, kakor v ljubljanski škofijiški cerkvi. Vsak je imel priliko, če je le hotel, iti k sv. maši. Vreme je bilo lepo, suho, zmrljo, brez snega. Salurnarji so tudi dobro naredili, je kar brenčalo, ko sem šel mimo; ljudje se nič naprej ne ozirajo, kaj nas čaka. Draginje, lakote in vsega hudega reši nas, o Gospod! Zdaj pa voščim vsem naročnikom tega lista srečno novo leto in vam, urednik, pa še najbolj.

Kem v listu Prosveta št. 291 butnil pol celi stvari, ki spada h katoliški cerkvi, in se posebno razljutil nad našo vsakomešno cerkveno kolekto. Ta ga peče. Kakor ga peče sploh vse, kar je Bogu prijetnega. In hudo mu je, da njegov "napredni" socializem tako počasi napreduje pri nas. Pa ni čuda. Za "napredni" socializem deluje samo Janez Kem s svojimi ožjimi prijatelji; teh je pa tako malo v naši naselbini, da jih lahko na prste seštejemo. Res premalo je vas, da bi zmagali nas! O priliki kaj več.

Srečno novo leto vsem dobrim Slovincem na zemlji! F. K.

Cleveland, O. — Med novicami iz župnije sv. Vida v "Slogu" z dne 27. dec. 1917 citamo tudi sledeče žalostno naznanilo:

— "Smrt je zaklcala in vzela s seboj k Bogu v sredo okrog devete zjutraj vrlo in nadarjeno č. sestro Regino. Slovenskih vzgojiteljic ni veliko v tej deželi. Tudi kar jih je, nimajo priznanja kakor ga zaslužijo. Naše slovensko časopisje se ni še vprašalo, kdo ima največ zaslug, da ameriška slovenska mladina vsaj nekoliko kaže zanimanje za jezik svojih pradedov. O pokojni č. sestri bo brezdvoma v prihodni številki več povedanega, ker nam je vest o njeni smrti še sedaj došla.

"Njena mati in brat sta prišla v nadi, da jo dobita še živo, a sta dospela pol ure prepozno iz Steeltona, Pa. Neizrekljiva žalost je stara mater prevzela ob vesti, da je njena ljubljena hči že v večnosti. Bogu jo je darovala enkrat, če prav z največjim zatajevanjem, sedaj pa čuti veliko izgubo, ker je pokojna č. s. Regina svojo mater znala zelo tolažiti na stare dni.

"Pogreb pokojne č. s. Regine bo iz samostana Notre Dame Convent v petek ob osmi uri. R. I. P."

Collinwood, O., 26. dec. 1917. — Prosim, g. urednik A. S., da natisnete moj kratki dopis. Dobra ga nimam kaj poročati, bom pa slabo. Delamo po navadi. Zaslužek ne zadostuje za dan-današnju draginjo, ne vem, kam bo to prišlo. En ton premoaga stane \$7.25 — pa še vesel je, kdor ga dobi. In vse druge reči se podražujejo, pa še zmerom po časopisih pišejo: "Varčujte, če hočete pomagati Stricu Samu." (Op. ur. Tisti, ki tako pišejo, imajo čisto prav.) Mi, ki imamo velike družine, moramo varčevati, ne da bi nas kedo opominjal, pa še zmerom zmanjkuje. Zdaj prerokujejo, da bo dosti tovarn prenehalo delati zavoljo pomanjkanja premoaga, potem bo dosti ljudi brez dela. Draginja velika; zaslužil ne bo, nima pa nič, in kaj potem?

Kar se tiče novic, je največ vlomov in morenja ljudi sedaj v Clevelandu, da to ni nič novega, ker to je skoro vsakdanji slučaj. Kako sta žalostno smrt stori Juh in Telban, ki sta bila v salunu ustreljena kakor kakšne živali. Oh, ti Cleveland, kam si prišel? Za zjokati se je nad tabo, kakor se je Kristus nad Jeruzalemom.

Kar se tiče božičnih praznikov, smo jih še nekaj dobro obhajali. V naši cerkvi je bilo devet sv. maš, kakor v ljubljanski škofijiški cerkvi. Vsak je imel priliko, če je le hotel, iti k sv. maši. Vreme je bilo lepo, suho, zmrljo, brez snega. Salurnarji so tudi dobro naredili, je kar brenčalo, ko sem šel mimo; ljudje se nič naprej ne ozirajo, kaj nas čaka. Draginje, lakote in vsega hudega reši nas, o Gospod! Zdaj pa voščim vsem naročnikom tega lista srečno novo leto in vam, urednik, pa še najbolj.

Pittsburgh, Pa., 2. jan. 1918. — Predno nadaljujem, voščim prav veselo in srečno novo leto vam, g. urednik, in vašemu vse hvale vrednemu listu Amerikanskemu Slovincu. (Op. ur. Naše voščilo vam, vzorni poročevalec.) Naznanjam, da pri nas pritiska huda zima, take nismo že dolgo let imeli, tako da človeku ne preostaja drugega, kakor doma pri peči sedeti; če bi vsaj ta gorka bila, bi bilo allright. Vi si boste gotovo mislili, kakšne gospodinje da imamo, ker nam ne naredijo gorkih peči; toda one niso krive, ker mestu primanjkuje premoaga in plina. Mnogo tovarn je moralo prenehati s poslovanjem, ker jim manjka "ta črna". Če si prav pomislimo, saj nam ni treba denarja imeti, ko se ne more zanj potrebečin kupiti. Za nas stare bo že, ampak za otroke bode bolj slabo.

Da pa niso naši otroci res zmrzjeni, se je dokazalo v nedeljo 23. decembra v Kranjsko-Slovenskem Domu, ko so vzprizori igro z več predmeti tako ubrano, da nismo tega sploh pričakovali mogli.

Kedo bi si mogel misliti, da bi naši malčki kaj takšnega priredili! Vsa hvala in priznanje gre za to našemu neutrujenemu č. ž. župniku J. C. Mertelu in častitim šolskim sestram. Zanimivo je bilo poslušati, ko so v Ameriki rojeni otroci peli lepe slovenske pesmi, in to nam daje najboljše dokaz, da bode naša mladina ohranila milo nam slovensčino, kajti kdor ve slovensko peti, more tudi govoriti.

Ko je bilo vse storjeno, je vsak šlo lar sprejel od č. sester en zavoj candija za "Christmas". Želimo, da bi vas še v kratkem videli na odru. Pričujoči.

Pueblo, Colo., 2. jan. 1918. — Slovenci, Hrvati in Slovaki so se pokazali jako zavedni pred Božičem, ko so se nabirali člani Rdečega križa. Če bi se ne bili zjediniili po naših društvih, seveda, bi ne bilo mogoče nabirati blizu tisoč dolarjev v našem oddelku mesta. Naš uspeh je napravil najboljši vtis na druge narodnosti. Nismo mogli vsem razjasniti, kaj je vredna za nas skupnost v taki zadevi, tedaj jih je kakih 300 plačalo v tovarnah, kjer so vposleni. Mr. W. L. Predovič je bil sicer član glavnega odbora, pa se je posebno potrudil, da smo mi prispevali k svojemu oddelku. G. John in g. Ivan D. Butkovič sta bila "captaina" v posebnem precinktu, pa oba sta tudi uspešno delovala pri svojih društvih. Gg. Mike Rožič, Anton Kočever, 1206 Berwind, A. Kralič, A. Korošec, Joe Steblaj, R. Roblek, P. Erčul, P. Čulik, Slovak g. Andy Sajbel in ruski duhovnik so napeli vse svoje moči pri dotičnih društvih.

Captain J. Goršič je oskrboval prav dobro svoj veliki precink. Slovenske rojakinje so neutrudno obiskovale domove naših; Mrs. Mary Germ, Mary Prijatelj, Katie Jerman, Mary Thomas, Mary Buh, Jennie Rehak, Mary Krasovec, Annie Krasovec, M. Kaščak, Mrs. Mary Sajbel, Miss Elsie Sile, Mrs. Teresa Jerič, Mrs. Mary Pograjc, Mrs. C. Zobeč, isto tako g. Joe Bregar.

Vse se je v naši naselbini storilo, da smo veselo praznovali božične svetke. Mr. in Mrs. Math Jerman sta opravila skupaj svoje izvrstne pevce in pevkinje za jutranje opravilo, sp. sestrice so pa pri drugih opravih izborni, mlo popevale z mladšimi močmi. Božična bira je tudi prekosila vse prejše, znaša bližje 600 dolarjev. V nedeljo po sv. dnevu so najmanjši iz naše šole igrali v dvorani sv. Jožefa. Dvorana je bila napolnjena in občinstvu so bili nastopi našega drobiža močno všeč.

Gorenjec. — "C. A." z dne 4. t. m. poroča: V pondeljek okoli polnoči je bil ubit rojak Mihael Ljubščič, stanujoč na 955 Addison Rd. Policija je našla njegovo mrtvo truplo zgodaj zjutraj v torek na novoletni dan. Ljubščič je imel vso lobanjo razbito. Udarec je moral biti prizadjen s težko železno palico ali cevjo. Njegovo truplo so našli nekoliko korakov proč od njegovega doma. Nekoliko ur po umoru so detektivi Sinek in Mock ter policista Callaghan in Serbach aretirali rojaka Bemiča in Filip Petana. Bemič stanuje na 911 Addison Rd., Petan pa na 1028 E. 61st St. Proti obema je policija dvignila obtožbo za umor. Osumljenca sta, dasi še ni dokazano, da sta imela najbrž prepir z Ljubščičem, in tekem prepira sta ga z železnim drogom tako stegla, da je na mestu zdihnil dušo. Zakaj so se pripravili, ni natančno znano, trdi se, da radi premočenja. To je četrti umor tekoči dveh tednov v slovenski naselbini.

Še en umor v Clevelandu.

Ustanovni shodi S. N. Z. — V soboto 12. jan. ob 7. uri zvečer v Senicatovi dvorani javen shod za Slovensko Narodno Zvezo. Govoril bo g. Rudolf Trošt.

La Salle, Ill. — Pretečeno nedeljo 6. t. m. se je ustanovila takoj podružnica S. N. Z. Govorili so Rev. Fr. Šaloven, g. Rudolf Trošt in nekateri člani bivše Slov. Lige. Vpisalo se je vključ v kljub strašnemu snežnemu viharju takoj 40 članov.

Chicago, Ill. — Ob 11. uri dopoldne prihodno nedeljo 13. jan. v slovenski cerkveni dvorani sv. Stefana javen shod za S. N. Z.

VOJNO-VARČEVALNE ZNAMKE VLADE ZDRUŽ. DRŽAV.

(Dalje.)

Vojno varčevalne znamke in certifikati. — Želim pričeti varčevati po načrtu vojne varčevanja. Kaj naj storim? — Vzemite \$4.12 ter pojedite z njimi na pošto, v banko ali kako avtorizirano agenturo, kupite si tam vojno-varčevalno znamko ter zahtevajte vojno-varčevalni certifikat.

— Kaj pa je vojno-varčevalni certifikat? — To je izkaznica, ki vsebuje 20 praznih prostorov, na katere se pritrdi vojno-varčevalne znamke. — Ali je vojno-varčevalni certifikat vladna obveznica? — Postane obveznica takoj, kakor hitro je nanjo pritrjena ena ali več vojno-varčevalnih znamk. — Ali lahko dobim vojno-varčevalni certifikat, ne da bi kupil znamke? — Ne. — Ali ta vojno-varčevalni certifikat kaj stane? — Ne. Agent, od katerega boste kupili znamke, bo napisal na certifikat vaše ime in naslov ter vam bo dal tudi

ovitek, v katerem shranite ta certifikat. — Kaj naj storim potem? — Prilepite vojno-varčevalno znamko na certifikat, in sicer na prostor št. 1 ter ga nato dobro shranite.

Cena vojno-varčevalnih znamk. — Ali ostane cena vojno-varčevalnih znamk vedno ista? — Ne. Cena za vsaki mesec je videti na lico znamke. Nikdar ne plačajte niti več niti manj kot pa znesek, ki je označen za mesec, v katerem ste kupili znamko. Cena je \$4.12 v decembru 1917 in v januarju 1918 do decembra 1918, ko bo cena \$4.23. — Zakaj je cena vsaki mesec višja? — Ker služijo znamke obrestni.

Thrift znamke in Thrift izkaznice. — Če nisem nahnal dosti denarja, da si nisem mogoče privoščiti vojno-varčevalno znamko, ter morem varčevati le v majhnih zneskih, kaj naj storim? — Kupite si za 25 centov varčevalno (Thrift) znamko na poštenu uradu, v banki ali kake drugi avtorizirani agenturi ter zahtevajte Thrift izkaznico, na katero lahko prilepite znamko. — Ali se kaj računa za to Thrift izkaznico? — Ne. Da se vam jo, da si shrinite Thrift znamke ter ima tudi prostor za vaše ime in naslov. — Koliko teh znamk drži ta izkaznica? — Šestnajst znamk, ki predstavljajo vrednost \$4.00.

Izmenjava Thrift izkaznic za vojno-varčevalne znamke. — Ko sem izpolnil Thrift izkaznico, kaj naj storim nato? — Odnesite jo na poštini urad, banko, ali pooblaščen agenturo, izročite tam karto ter plačajte v gotovini razlike med štirimi, \$4.00 vrednosti Thrift znamk in izkaznice. Vrednost vojno-varčevalne znamke v secu, v katerem se izvrši izmenjava, kaj naj storim nato? — Vzemite to vojno-varčevalno znamko, katero se vam je izročilo zameno za Thrift znamke, vprašajte vojno-varčevalni certifikat, če ga nimate, ter prilepite nanj znamko. — Ali naj nadaljujem s kupovanjem Thrift znamk? — Da. Vprašajte za novo Thrift izkaznico ter pričnete iznovi. — Ali nosijo Thrift znamke obresti? — Ne. — Zakaj se jih torej izdaja? — Da se vam omogoči varčevanje majhnih zneskih, vsled česar vam mogoče kupiti vojno-varčevalno znamko, ki nosi obresti. — Ali lahko izmenjam Thrift znamke za vojno-varčevalne znamke za vsakem času? — Ne. Le na dan 31. decembra ali pred tem časom.

(Dalje prih.)

Atlasci. — Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastojno naročnikom, ki pošljejo \$2.00 naročnine, če za atlas vprašajo. Posebno v sedanjem času je priročno imeti tak atlas, ko se prijavljajo veleznimivostim po celem svetu. Pošljite \$2 za naročnino takoj, dobite atlas zastojno predno zaloga ideo.

UPRAVA AMER. SLOVENIČARJEV. ANTON STRAŽIŠNIK, 1219 Summit Street, Joliet, Illinois. Karpenter in Kontraktor. Stavim in popravim hiše in druge prostore. Predno oddate kontar ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

Carl Schreiber Chicago Phone 3496. 519 Marble St. :: Joliet, Illinois. SLOVENSKI BARVAR IN SLIKAR. Barvam poslopja, znotraj in zunaj, ter opravilam vsak posel, ki spada barvarskega obrta področje. Obešam stenski papir.

PAIN-EXPELLER je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadogah. Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje. S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premotiti z nižjo ceno ničvrednih ponaredb. Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavitku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo Loxol in na naše ime. Pravi Pain-Expeller je dobili v vseh uglednih lekarnah in naravnost od nas. Steklenica za 65c, je koristnejša kot pa za 35c, ker obsega več kot dvakrat toliko. F. AD. RICHTER & CO. 74-80 Washington Street, New York

Union Coal & Transfer Co 515 CASS STREET, JOLIET, ILL. Piano and Furniture Moving Chicago telefon 4313. Northwestern telefon

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod Ustanovljen 1. 1895. Anton Nemanich in Sinj 1002 N. Chicago Street Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill. Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulančo, ki je najlepša v Jolietu in tvaške vozove in kočije. Na pozive se poslužuje vsak čas ponoči in podnevu. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344. Naši kočiji in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZVEZDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELECH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEK, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

STEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICHI, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8 člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsilvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljkatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. potnika.

Zadnja kmečka vojska.

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573.

Spisal Avgust Šenoa. — Iz hrvaštine poslovenil L. J.

(Dalje.)

"Jaz naj postanem sužnja neznane, neljubljene človeka, čigar oče je kruti sovražnik mojega naroda?"

"Da," reče Anka.
"Nikdar! Nikoli!" mahne Zofija z roko.

"Veš-li ti, sestra," vpraša Anka, "koliko solz nih noči je prebledela tvoja mati zaradi Tahovega nasilstva?"

"Vem."

"Veš-li ti, sestra, koliko je pretrpelo ubogo ljudstvo zaradi Tahove hudobnosti, koliko vročih solza si prelila ti zavoljo njega?"

"Vem."

"Hočeš-li, da se tvoja mati zopet veselo smehlja v miru na svojem imetju in posestvu?"

"Hočem, tako mi pomagaj Bog!!"

"Hočeš-li, da izgine rabljeva kletve iz glave izmučenega ljudstva, da se pošušne tvoje solze, da se blagoslovlja tisoč mater, žen, otrok in starcev? Hočeš, Zofija?"

"Hočem, toda kako — — —" vpraša začudeno deklica.

"Vzem! Gabrijela Taha; ako to storiš, se izseli stari grozovitež iz tega kraja, tvoja mati dobi nazaj posestvo in ti boš prebivala pri nji s svojim možem. Od tvoje žrtve je odvisna naša rešitev."

Molče, težko dihaajoč je stala Zofija s pobošeno glavo sredi sobe.

"Ti dvomiš? Ne verjameš!" silil vanjo Anka. "Dobro! Slišala boš."

Gospa Konjska odpre vrata bližnje sobe in zakliče: "Vstopita, gospoda!"

V sobo stopita Stepko Gregorijanec in Gašper Alapič.

"Kdo vas pošilja, plemeniti gospod?" vpraša Anka.

"Franjo Tahi," odvrne grbec.

"V kakšni zadevi?"

"Da javim gospej Uršuli, da ji povrne Taha z odškodnino vse posestvo in se preseli iz tega kraja, ako vzmame gospodična Zofija Henigovica gospodiča Gabrijela Taha."

"Si-li čula, sestra," reče Anka, "ali se boš še obojavljala?"

"Zofija, privolil Radi materem!" doda Stepko.

"Zofija! Moja hči!" zavpije Uršula, prijemši deklico za roko. "Ali ne ljubiš svoje matere?"

Deklica se prime z rokama za srce. Gledajoč v tla zavrti z glavo, razproste roki in se spusti v glasen, obupen jok:

Loži svojo glavo na Martine prsi in reče:

"Nagibal se je že takrat dan, a tudi sedaj se že pomalem mračni. Tu sem stala jaz, tam on. Cvetje je cvetelo, ptice so pevale, nad nama se je smehljalo modro nebo. Govoril mi je, vsaka njegova beseda je bila za moje srce kakor rosnja kapljica za rdečo rožo. Stisnil mi je roko. Oh, takrat se je odprlo pred menoj nebo. A sedaj? Sedaj se temni nebo, sedaj vene cvetje, tu stojim jaz, kače mi razjedajo srce, prodana sem, pogažena žrtve, a — kje je on? Oh, sestra!" zajčel Zofija in se vrže na Martine prsi, "nikoli več ga ne bom videla — nikoli več."

Marta prime z obema rokama sestrično glavo, jo poljubi in grenke solze so padale kakor rosa na zlate lase Zofijine.

"Zberi se," zasepeče hipoma Marta, "čuj, konjska kopita se bližajo semkaj."

Zofija se obrne z glavo.
"Pojdiva v grad," reče deklica.

"Glej," odvrne Marta, "trije konjeniki stopajo raz konja. Vojaki so, ali kali. Sedaj gredo sem. Pojdiva stran."

Z brzimi koraki pohitita sestri v grad v Uršulino sobo, kjer so se posvetovali gospod Alapič, stara Henigovica, Anka in Stepko o ženitni pogodbi.

"Stepko!" reče Marta vstopivši, "neki vojak prihajajo sem."

"Kakšni vojak — —?" vpraša Stepko, a komaj je bil izrekel gospodar ter besede, se pojavijo pri vratih trije bradati, oboroženi ljudje, izmed katerih je bil eden oblečen po uskoško. Vsi domači se dvignejo začudeno.

"Hvaljen Jezus!" izpregovori prvi izmed prišlecev, blede, lep človek, z drhtečim glasom.

Zofija se zdrzne, kakor bi jo bila udarila strela. Stopi korak naprej, kri ji udari v obraz in prične omahovati in se tresti kakor šiba.

"Kdo ste?" vpraša ostro Stepko.

"Tomo Milič," odvrne tujec.

Vsi ostrme.

"Milič! Ti — ti —", vzklikne Zofija kakor odrčena duša, "da, da, ti — ti — ti — ti, oh, drago moje, oh, moj raj!"

Deklica zleti proti prišlecem, objame z obema rokama njegovo glavo, položi glavo na prsi junakove, a on ovije desnico okoli deklice in poljubivši jo na čelo reče svečano:

"Gospa Uršula! Tomo Milič je pripeljal Jarija Mogajiča, Tomo Milič je izpolnil vašo obljubo, Zofija je njegova."

"Oh, da, da, tvoja," zaplaka Zofija od veselja in se privije močneje na njegovo srce, "ni sile, ki bi me odstrgala od tvojega srca. Daj," nadaljuje, je prijemši ga z obema rokama za glavo, "da vidim, ali si ti? Oh, da, si, pravi si, moj edin, moj ljubljeni," in poljubi ga jokane na obe očesi.

"Da ste mi zdravi, gospod Milič," ga pozdravi Uršula bladno. "Kako zelo ste se spremeniili, nisem vas izpoznala v prvem hipu. Da, Zofija je vaša po moji prisegi. Zaslužili ste jo. Toda očividno so rekli, da ste poginili v Baranjaški, kaj ne, Anka?" se obrne Uršula proti hčeri, "a sedaj vidim, da so ti očividni lagali, kaj ne, Anka?"

šula proti hčeri, "a sedaj vidim, da so ti očividni lagali, kaj ne, Anka?"

"Da, lagali so," reče Anka in prebledi kakor smrt.

"Lagali so, plemenita gospa, da me oropajo tega zaklada, ki sem mu žrtvoval vse svoje življenje, toda božja milost in junštvo tega poštenega Uskokka jim je prekrizala hudobni račun. Ko ste me odposlali za mladim Mogajičem, sem se odpravil na pot, da ga odkupim. A turška nezvestoba je zaslužila tudi mene. Roboval sem, umiral — oh — dolgo časa; kar more človek doživeti na tem svetu, vse sem pretrpel. Minul je dan za dnevom, leto za letom, a za naju ni bilo odnikoder rešitve. Nekega dne mi reče frater, da je povpraševal po meni človek iz mojega kraja, a da ga je naenkrat zmanjkalo. Zakopala si, proklet si do groba, sem rekel sam pri sebi. Nekega jutra, mesec dni je od tega, mi da frater pisemce, pričnem čitati in se začudim. To noč da bova rešena jaz in Mogajič, pomoč da je blizu. Zmračil se. Postalo mi je tesno pri srcu. Vsi so pospali, le midva sva bdela. Naenkrat zakriči okoli polnoči glas: Goril! Pomagajte, in hipoma je bilo vse plosnje našega gospodarja bega v plamenu. Nato počni puška. Turki so komaj prišli k sebi, a že jih naskočil iz skrivališča hrabra četa — deset Uskokov, ki so sekali Turke in klicali nas po imenu. Skočila sva k njim in ko so se Turki branili pred ognjem, smo se mi umaknili srečno v goro in — a kaj bi vam mnogo pripovedoval — prišli smo semkaj. Glejte, ta junak, Marko Nožina, je vodil uskoško četo."

Kakor okameneli so molčali vsi, nikomur ni šla beseda iz grla.

"A kje je gospod Ambrož?" vpraša Tomo.

"Umrl," odvrne s pobošeno glavo Stepko.

"Umrl! Oh, tudi to!" zajčel junak in se udari z dlanjo na čelo. "Kruta usoda, ki primeša s čašo radosti tudi kapljico pelina. Oh, moj oče, moj dobrotnik, zakaj ne morem objeti tudi tebe?"

"Mesto očeta vas pričakuje sin in njegova žena," reče Marta iz srca in mu poda roko, "pojdite, gospod Milič, in tudi vi, pošteni ljudje, naši gostje ste, dokler vas je volja."

"Hvala, gospa," se pokloni Mogajič, "za to noč sprejmemo streho, a jutri zjutraj odrinemo, ker čakajo tudi nas draga srca."

Na dvorišču se je poslovil Alapič od gospodarja, gospe Henigovice in Konjske.

"Hudo mi je pri srcu," reče, "da bano načrt ni obrodil sadu, da se vrtam praznih rok. Bog je hotel tako. Bojim se, da iz tega plamena ljubezni izbruhnem grozen požar. Obvaruje naj nas Bog!"

"Oh, ko bi bila to vedela," reče zamolklo Anka, "toda povejte mi, gospod Gašper, ali res niste prejeli nobenega pisma?"

"Ne, in radi tega sem se zakasnil."

"A kje je Drmačić?"

"Ne vem. Zmanjkalo ga je. Prišel bo hudobnež, ko bo lačen in žejen. A sedaj lahko noč, plemeniti gospod!"

Že se je zgubil v daljnji topot Alapičevega konja, a še vedno je stala trojica na dvorišču.

"Slabo za nas, gospa tašča," reče mračno Stepko, "a sedaj ne kaže drugega, kakor še bolj podkuriti kmete."

"Da," potrdi Uršula, "nerada dam deklico Miliču, toda moram. Za kmete skrbite vi, Anka," nadaljuje, prijemši hčer za roko, "ti si premočila mater, ti si lagala z Miličevimi smrtjo. Ti nimaš srca. Bog nas je kaznoval."

Nočna svetloba je drhtela nad goro in dolino, nad grmom in debelom, razprostirajoč srebrno, vilino zagrinjalo čez ravnino, miglajoč kakor dragi kamen v valovih Save. Bilo je tiho, tiho, le na vrtnem grmu je peval slavce svojo nočno, ljubezensko pesmico.

Tenko in tiho zapoje ptica, a vedno hitreje in hitreje, močneje in močneje, da je zadržala od milobe tudi gluha noč. Tako bije vedno močneje in močneje mlado srce po prvem plamenu ljubezni. Pri odprtem oknu sedi zopet Zofija. Zlata mesečina se igra na njenih laseh in seva na srečnem licu.

A blaženi sijaj njenega očesa izliva neizmerno blaženstvo v oči mladega, bledega človeka, ki sedi pri nogah deklice. To je Milič. Bel prstki Zofijinji so se zapletali drhteč v črnih laseh junakovih, na katere kane večih svetla solza deklice.

"Zjutraj," izpregovori deklica, "sem umirala od žalosti, a sedaj ginem od radosti. Moj Tomo, moje srce in moje življenje. Si-li to ti, si ti? V svojih rokah držim tvojo glavo, da, tvoja je. Ne bi je dala za cel svet. Oh, ta svet brez srca, brez duše! Prevarali so me, izdali so me, omožiti so me hoteli z drugim. Da si mrtev, so rekli. Oh, hvala ti Bog, živ je, živ! Skoro ne verjamem. Daj, da zaprem oči, sanjati hočem, da sem nesrečna, da si mrtev" — deklica zapre oči, a jih hitro odpre — "glej," reče, "zbudila sem se, ti nisi mrtev, ti si tu, ti si moj — na veke moj! Sestra!" se obrne deklica k gospej Martini, ki je sedela bolj oddaljena v mraku in motrila mlada, srečna človeka, "sestral Bog je vendar

dober in predober. Od srca se mu zahvaljujem za vse svoje muke. Bi-li bila deležna danes tolikega veselja, ako ne bi bila pretrpela toliko muk?"

"Da, dober je Bog!" odvrne Marta, "in pokazal je danes krutim dušam s čudno močjo, da še biva pravica nad zvezdami."

"Govori, pripoveduj," reče nevesta zaročencu, "kaj si pretrpel, koliko gorja si prestal zaradi mene? Plakala bom mlo plakala, da ti poplačam svoj dolg."

"Molčimo rajši," zasepeče junak, ne trenvši z očesom od neveste, "pusti me, da gledam nem v tvoje lice, da se ga nagledam mesto onih let, ko te nisem videl. Zapustil sem te kot popje, a našel sem te kot razvelo rožo. Ničesar nisem trpel, pozabil sem vse, sedaj šele pričnem živeti, ker gledam tebe, ker si moja. Ako se mi izgubiš izpred oči, bom oslepel, ako umreš, bom umrl za teboj, kakor dvoječik za dvoječkom."

"Oh, večno boš gledal," vzklikne deklica.

Srečna deklica nasloni glavo na junakove prsi. Bajno je sumela reka, sladkeje je pel slavce na zeleni veji, močneje se je lesketala v Savi mesečina, a v mraku je sedela Marta. Solza zatrepeta na njenem očesu in tiho zasepeče gospa: "Evo! Glej na nas, oče Ambrož, počivaj mirno. Tvoja želja se je izpolnila."

XXIX.

Ljudje, ki so šli ob zori drugega dne iz Brdovca v Zaprčič, se niso malo čudili dvema jezdecema, ki sta dirjala po poti na malih turških konjih. Eden izmed njiju je bil, kolikor je bilo mogoče po obleki soditi, Uskok, drugi je bil blede in bradat, na sebi je imel turško obleko, samo po kučmi in po dolgih lasih si ga izpoznal, da je kristjan. Že sta prišla jahaje molče vstrib do sela. Kar srečata na poti deklico, kakih dvajset let staro, ki je nosila veliko čutaro.

"Bog te sprimi, deklica!" zakliče Uskok, potegnivši konja za uzde, "ali mi daš piti?"

"Dam!" odgovori deklica, pogledavši izpod oči vojaka in mu ponudi čutaro.

"Si-li Brdovčanka?" vpraša Mogajič in pridriži konja.

"Sem."

"Veš-li," nadaljuje Mogajič, "ali sta slepi Jurko in njegova hči Jana doma?"

Mladenka pogleda začudeno mladega junaka in reče:

"Ta dva ne stanujeta več v Brdovcu, že dolgo časa sta pri Matiji Gubcu v Stubici."

"V Stubici?" se preplasi Mogajič.

"Seveda," potrdi deklica.

"Marko!" reče syobodni kmet svoje-mu tovarišu, obrniva konje, pojdiva v Stubico."

"Da bi te," se nasmehne Uskok, "kakoko se ti mudi. Pojdiva v vas k botru Gregoriču, a popolne dneva k Gubcu."

"Nočem, nazaj k Gubcu," se upira Mogajič in obrne konja.

"Ej, pa naj bo po tvojem," skomizne z rameni Uskok. "Z Bogom, deklica, in hvala!"

Hipoma oddirjata tovariša na iskrih konjih nazaj, dočim je gledala deklica začudeno za njima.

Ravno je zvonilo v Gornji Stubici poldne, ko prideta Mogajič in Nožina do vasi. Uskok je gledal, ne meneč se za svet, v konjevo grivo, a Mogajič je vzdigoval visoko glavo in opazoval vsak kotiček svojega domačega kraja, katerega niso videli njegove oči že toliko let. Čudni spomini se mu bude v njegovi duši; jokal bi in se smejal. Naposled prideta do Gubčeve hiše.

"Stopiva s konja!" reče Mogajič, skoči s konja in ga priveže na kol ob meji. Isto stori tudi Nožina. Stopita na dvorišče. Zive duše ni videti. Šla sta mimo oreha dalje proti hiši. Mogajič obstane in pokaže s prstom proti hiši. Na velikem kamnu pred hišo je čepela mlada ženska. Roke je imela ovite okoli nog in podpirajoč glavo ob kolena, je gledala s steklenimi očmi v beli svet. Po čelu so ji padali razmršeni lasje, na porumenelih licih niso zapazili niti iskrice čustva, iz otrplih oči niso mogel brati njenih misli.

"Marko!" zasepeče Mogajič s strahom, "vidiš-li ono žensko?"

"Vidim, hvala Bogu!"

"Poznaš-li Jurkovo Jano?" nadaljuje svobodni kmet in prime tovariša za roko.

"Samo po imenu, po tvojem pripovedovanju."

"Pojdi, oj pojdi!" zadržti mladenič in vleče za seboj vojaka. Pristopi k ženski:

"Jana!" zakriči, prijemši se za glavo in izbuli oči, "Jana! Za Boga, ali si to ti?"

Ženska ne trene z očesom.

(Dalje prih.)

Jabolčni kiplnik.

Duši šest dobrih kisljastih jabolč ter jih potlačil skozi sito. Potem umešal za jajce surovega masla, pet rumenjaka, nastrganj limonovih olupkov in pet žlic sladkorja. Naposled prideni še sneg petih beljakov in dve pesti drobtin. To zmešaj rahlo, deni v namazan model in speci kipnik v pečici.

Zakaj so Japonci tako majhni.

Lansko leto je neki japonski list z veliko žalostjo konštatal, da ni nikjer tako majhnih ljudi, ko na Japonskem. Znano je, da so moške v mikadovi armadi, ki so visoki 1,60 m, že izjeme, v "državi vzhajajočega solnca" jih smatrajo že za velikane. Čas bi že bil da se tem razmeram, ki so sramota za japonski ponos, naredi konec. In sešla se je res komisija učenjakov, da išče vzroke te narodne nesreče ter poišče tudi sredstva za pomoč. Komisija je v svojem interesnem poročilu prišla do zaključka, da je vzrok temu, da so Japonci tako majhni, ta, ker rabijo Japonci namestu stolov in postelj plah-te in preproge. Sedenje v krojaški poziciji moti tok krvi v spodnjih delih in ker noge ne morejo rasti v isti meri ko drugi deli, zaostanejo in ostanejo — slabe. Nekateri listi zahtevajo sedaj od vlade, naj prepove porabo plah in preprog ter jih nadomesti s stoli. Učenci v šolah po evropskem načinu so že močnejši v nogah. Toda prešlo bo še mnogo časa, predno se bo posrečilo dvigniti postavo ljudstva.

Prehlajenje

je nekaj jako neprijetnega, zato je navada, da trpin išče hitro pomoč. Ljudje, ki so rabili Severove kroglice zoper prehlad in hripo (Severa's Gold and Grip Tablets), pravijo o uspešnosti tega leka v manj kot 24 urah po rabljenju, ako se vzamejo pravočasno. Mr. John Mikusek iz Buyck, Minn., nam je pisal sledeče: "Severove kroglice zoper prehlad in hripo so neprecljive. Imel jih bom vedno priročno." Cena 30 centov v vseh lekarnah, ali pa pišite po nje naravnost izdelovateljem — W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Jan.

Otroška naivnost.

— "Stanček, danes prinesla je k vam štorčlja zopet malo sestrico. Ali bi jo rad videl?"
Stanček: "Ne nje — pač pa štorčklo."

Ali ste bolni? Naj vas ozdravim.

Ali trpite na revmatizmu, glavobolu, hrbtobolu, nevralgiji, nervoznosti, slaboči, zgubo spanja, želodčnih težkočah, na ledvicah in mehurju rucu ali pljučah, slabi krvi ali spuščajih? Pridite k meni predno greste k drugemu zdravniku. Jaz vas preglemam in svetujem zastonj. Jaz vas morem ozdraviti brez denarja. Jaz vem, da boste zadovoljni z mojim delom, ker želim, da me priporočite svojim znanem.

Dr. W. H. Starr

Soba 400 Joliet National Bank Bldg., Joliet, Ill.
Uradne ure od 9. zj. do 8. zv., ob nedeljah do poldne.

Poskusite Novo Pivo

Old Lager

•••••V STEKLENICAH•••••

Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.

—IZDELUJE GA—

Joliet Citizens Brewing Co.

Oba telefona 272

Dobite je vseh boljsh salunih v Jolietu

Naša velika in modernno urejena tiskarna

izdeluje najhitreje in najbližnje vse vrste TISKOVINE ZA

slavna društva,
cerkve in šole,
trgovce in obrtnike,
ter zasebnike.

Prestavljamo iz slovenskega in drugih jezikov v angleškega in obratno.

Predno naročite tiskovine, kakor: Pismeni papir, kuverte, vizitke, nakaznice pobotnie, pravila in poročila, ali tiskovine za prirejanje veselice in razne druge take stvari. Pišite nam za cene, da si prihranite denar.

Amerikanski Slovenec

Prva slovenska unijska tiskarna v Ameriki.

V lastnem domu—1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.
Po poljskem izvorniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Trije dragonci so res prihiteli čuvat gospo Barbko; Mušalski pa je izpodbodel konja ter skokoma odjezdil. Barbka je za trenutek omahovala: Ali naj ostane, ali pa naj se spne na grič, s katerega sta bila prej z možem ogledovala ravnino. Toda ker je čutila veliko utrujenost, je sklenila ostati. Zenska narav se je čimdalje močneje prebujala v njej. Kakih dvesto korakov od nje so vojniki pobijali ostanke lopovov, in črna kepa borilcev je čimdalje bolj vrvela na krvavem bojišču. Obupen krik je prodiral ozračje, in Barbki, še pred trenutkom tako vneti in bojoviti, je prišlo zdajci slabo. Postal se je za velik strah, da ne bi omedlela popolnoma, in samo stid pred dragonci jo je še držal pokonci. Skrbno pa jim je skrivala obraz, da ne bi videli njene bledice. Sveži zrak ji je polagoma vračal moč in pogum, toda ne tolikan, da bi hotela novič skočiti med borilce. Storiła pa bi bila to brzokone zato, da bi izprosil pomoč ostalim Tatarjem. Toda vedela je, da bi bila njena prošnja zaman, in z velikim koprnjenjem je pričakovala konca bitke.

Toda ondč so se še neprestano pobijali. Udarci z orožjem in kriki niso prenehali niti za trenutek; rapori so treskali čimdalje huje drug ob drugega. Zdajci pa se tolpa razbojnikov, močna kakih dvajset jezdecov, izvije iz moralnega kroga ter zdirja proti griču. Bežča tesno poleg strmine, je ta tolpa res dospela na kraj, kjer se je grič mirno zlivljal z ravnino, in se je tako otela. Toda na poti ji je bila Barbka z dragonci. Pogled na nevarnost ji je vtil v tem hipu v edo novo moč in zavest. Spoznala je, da je pogubno ostati ondč, zakaj tolpa jih v naglici potepta s kopiti ali pa jih pobije s sabljami. Stari dragonski stražnik je bil brzokone tudi teh misli, zakaj pograbil je uzdo Barbkinoga konja ter obupno zakričal:

“Na konja, jasna gospa!”
Barbka zbeži kakor vihra sama, oni trije vojniki pa ostanejo na mestu, da bi vsaj za trenutek ustavili napadnike.
V tem so se za tem bežičim krdelom razpršili tudi drugi vojniki in s tem se je razbil krog, ki je bil doslej obkoljal razbojnike. Ti so jeli bežati po dva, po trije ali še po več skupaj. Ogromna večina izmed njih je bila že pobita, toda nekateri, z Azbo-bejem na čelu, so pobegnili ter v majhnih tolpah hiteli proti griču. Trije dragonci niso mogli pridržati napadnikov ter so po kratkem boju popadali s konj. Krdelo, ki je sledilo Barbki za petami, je dospelo na visoko stopo. Poljski rapori, zlasti še liptovski, so se skokoma drevili za njimi.

Na visoki stopi, presekanj s kritimi prepadi in jarki, se je sestavila iz jezdecov nekaka velikanska kača, katere glavo je tvorila Barbka, vrat razbojnik in drugo telo Melehoič z Lipki in dragonci, katerim je jezdit na čelu Volodijeovski z ostrogami, zaplčeni v konjski bok ter z goro v svoji duši.

V tistem hipu, ko se je ono periče razbojnikov izšlo iz kroga, je imel on opravka na drugi strani, zato ga je Melehoič prehitel na preganjanju. Lasje so se malemu vitezu jezili ob misli, da bi utegnili razbojniki Barbko ujeti, da bi utegnili izgubiti zavest ter pobegniti proti Dnestru, da jo kak razbojnik utegne doseči s sabljo, handžarom ali s konjsko čeljustjo. Srce mu je kar umiralo od strahu za življenje ljubljene bitja. Ležč skoro docela na vratu svojega konja, ves bled, s stisnjenimi zobmi, z vihrno strašnih misli v glavi, je zbadal zrebca z oboroženimi petami, ga tepel s palašem ter letel kakor draplja, kadar jame leteti. Pred očmi so mu migljale ovčje kučme Lipkov.

“Bog daj, da bi jo Melehoič dohittel! Vrlega konja ima. Bog daj!” je ponavljal z obupom v duši.
Toda njegov strah je bil prazen in nesreča ni bila tolika, kakor se je zdelo ljubljemu vitezu. Tatarjem je bilo dokaj bolj do svoje kože; preganjajoči Lipki so jim bili preblizu za petami, da niso utegnili zasledovati posamičnega jezdec, najsi bi bil ta jezdec tudi najlepša lutiska iz Mohamedovega raja, najsi bi ta jezdec imel na sebi plašč, ves posut z dragimi kameni. Barbki je bilo treba samo kreniti proti Hreptovu in oteta bi bila preganjalec. Tja bi se gotovo ne drevili za njo v pravo levje žrelo, ko so imeli pred seboj reko s trščjem, v katero so se mogli skriti. Lipki, ki so imeli boljše konje, so se jim bližali čimdalje bolj. Barbka pa je sedela na konju, še dokaj boljsem od navadnih tatarskih konj, ter ni izgubila zavesti. Drzna njena narav se je ozvala v njej z vso močjo in vitežka kri ji je novič zaigrala v žilah. Njen konjič je tekel kakor srna, veter ji je

žvižgal v ušesih in namesto strahu jo je prevzela nekaka opojnost.
“Tako me že smejo loviti vse leto, pa me še ne dobe,” si je mislila. “Podirjam še nekoliko, potem pa se obrnem in jih pustim naprej; ako bi me pa le ne nehal preganjati, jih počakam s sabljo.”
Prišlo ji je na misel, da so se morda Tatarji že močno razpršili po stepi, da bi se torej ne bilo pretežavno spoprijeti s katerim.
“Ha, kaj!” si je rekla v bojeviti duši. “Mihael me je že naučil toliko, da za smem drzniti kaj takega. Še bi si utegnili misliti, da bežim od strahu pred njimi, naši bi me na drugi pohod ne vzeli s seboj, a Zagloba bi se mi smejal na vse grlo...”

Po teh besedah se je ozrla za razbojniki, toda ti so bežali v tolpi. Na dvo-boj torej ni bilo niti misliti, toda Barbka je hotela vpričo vse vojske dokazati, da ne beži slepo, brez zavesti. Spomnila se je, da ima dva izvrstna samokresa, ki ju je pred odhodom nabnil sam Mihael, torej je jela pridrževati konja in se obrnila proti Hreptovu.

Toda čudo, v tem hipu je vse krdelo razbojnikov izpremenilo smer svojega bega in krenilo nekoliko bolj na levo k rebri griča. Barbka ustrelil dvakrat po najbližjih konjih, nato se zavrti ter na vso sapo zdirja proti Hreptovu.
Toda komaj konjič hitro kakor lastovica predirja nekoliko sto korakov, kar se pokaže pred njo prepad. Barbka brez pomisla izpodbode konja in plemenita žival skoči čez jarek. Ali konj je le s prednjimi kopiti dosegel breg, z zadnjimi pa je iskal opore na strmem jarku. Ali ne dovolj zmrlja in trda zemlja se mu je usipala izpod nog, naposled pa se je z Barbko vred zakotalil v jarek.
Na srečo ni padla pod konja, ker si je še o pravem času oprostila noge iz stremenov. Padla je na dno jarka, toda padla je srečno. Obležala je na debeli plasti mahu. Toda preveč se je pretresla in prestrašila — omedlela je.

Volodijeovski ni videl tega, kar se je zgodilo, zakaj Lipki so mu zakrivali obzorje. Toda Melehoič je zaklical svojim vojakom z groznim glasom, naj se ne ustavijo, nego se še dalje dreve za razbojniki, sam pa je stekel k onemu prepadu.
Kakor bi trenil, skoči s sedla, spleza v globel in dvigne Barbko. Njegove sokoletje oči so jo mahoma premerile, ali ne ugledajo kje krvi; toda bilo je treba le pogledati na mah, in spoznal je, kako je bilo mogoče, da se ni poskodovala niti Barbka, niti konj.
Zamolkel krik veselja se izvije mlademu Tatarju iz prsi. Barbka mu je ležala v naročju, torej jo je na vso moč pritisnil k prsim; na to ji je jel z obledelimi ustnicami poljublja oči, kakor bi jih hotel izpititi, naposled pa se je ves svet zavrtel z njim in strast, skrita na dnu prsi kakor zmaj v duplini, ga je prevzela kakor vihar. V tem hipu je začel odmevati z visoke stepe topot konjskih kopit, ki se je bližal čimdalje bolj. Mnogo glasov je jelo klicati: “Tukaj! Tukaj! V tem jarku!” Melehoič položi Barbko na mah ter pokliče prihajajoče:

“Semkaj! Tukaj! Semkaj!”
Trenutek pozneje skoči Volodijeovski na dno jarka, za njim še Zagloba, Mušalski, Nenašinec in nekoliko drugih častnikov.
“Nič ji ni,” zakliče Tatar. “Mah jo je otel.”
Volodijeovski prime omedlelo ženo za roko, drugi skočijo po vodo, katere ni bilo v bližini. Zagloba se dotakne senc omedlele gospe in zakliče: “Barbka! Najdražja Barbka! Barbka!”
“Nič ji ni!” ponovi Melehoič bled kakor smrt.

Zagloba se udari z roko po boku, vzame čutar, vlije na dlan žganjice ter jame Barbko drgniti po sencih; nato pristavi čutarico k njenim ustom. To ji je očito dobro delo, zakaj še preden so prinesli vodo, je Barbka izgledala, jela loviti z usti sapo in ob tem kašljala, ker jo je žganjica sčegetal v usti. Črez nekoliko minut se je zavedla popolnoma.
Volodijeovski, ne da bi se menil za navzoče častnike in vojake, jo pritisne na prsi, ji jame poljublja roke in zakliče: “Oh, ti ljubezen moja! Toliko, da nisi izpustila duše! Ali ne čutiš ničesar? Ali te nič ne boli?”
“Nič mi ni!” odgovori Barbka. “Aha! Že vidim, zakaj se mi je stemnilo pred očmi. Konj se je prevrnil z mano vred... Ali je bitka že končana?”
“Da, Azba-bej je ubit. Vrtno se sedaj urno, ker se bojim, da ne bi zbolela od truda.”
“Prav nič nisem trudna,” odgovori Barbka.
Potem hitro pogleda navzoče in reče:

“Le nikar si ne mislite, gospodje, da

sem zbežala od strahu. Oho! Še v glavo mi ni prišlo kaj takega. Kakor Mihaela ljubim, sem le njim na veselje dirjala pred njimi in potem sem še dvakrat ustrelila po njih iz samokresov.”
“En konj je padel od te krogle, a razbojnika smo ujeli živega,” reče Melehoič.
“Eh, kaj!” odgovori Barbka. “Taka nezdoga pri skoku se lahko pripeti vsakomur. Ali ne? Tega ne ubrani človeka nobena vaja, da se konju časih spodrsne. Dobro, gospodje, da ste me ugledali, zakaj sicer bi bila utegnila dolgo ležati.”

“Prvi te je ugledal Melehoič in pri-tekel prvi k tebi, ker smo bili daleč za njim,” reče Volodijeovski.
Ko Barbka to zasliši, se obrne k mlademu Lipku in mu poda roko.
“Hvala vam, gospod, za to uslugo.”
On ni odgovoril ničesar, nego je pritisnil k ustom njeno roko; potem se je sklonil in pokorno objel njene noge kakor podložnik.

V tem se je čimdalje več poljskih praporov shajalo ob reki. Bitka je bila končana. Volodijeovski je ukazal Melehoiču, naj preganja one Tatarje, ki so se utegnili vojakom skriti, in takoj so vsi odinili v Hreptov.
Na poti je Barbka z griča še enkrat videla bojišče.
Konjska in človeška trupla so ležala ponekod na kupih, drugje posamično. Na obnebju se je zbiralo čimdalje več vranov; sedali so tupatam na tla in čakali, da odidejo poslednji vojaki z bojišča.

“Glej pogrebce vojakov!” reče Zagloba, kačič s sabljo na vrane, “brž ko odidem, pridro semkaj volkovi, ki bodo z zobmi zvonili mrtvecem. Odlična je ta zmaga, najsi smo jo dosegli proti nečimurnemu sovražniku, zakaj ta Azba-bej je tu razgrajal že več let. Poveljniki so ga lovili kakor volka, toda vedno zaman; naposled je naletel na Mihaela in prišla je nanj črna ura.”

“Azba-bej je ubit.”
“Melehoič ga je dohittel prvi, in pravim ti, ako mu ni razkral buče, mu je segla sablja celo do zob.”
“Melehoič je vrl vojak!” reče Barbka.
Nato se obrne k Zaglobi: “A kaj ste učinili vi, gospod?”

“Nisem čvrčal kakor ščurek, nisem skakal kakor bolha ali poljska koblica, zakaj tako zabavo prepuščam mrčesu, niso pa me tudi pobrali na mah kakor gobo, nihče me ni vlačil za nos, niti mi ni pihal v usta...”
“Nič vas nimam rada!” odgovori Barbka in pomakne naprej ustnice, da ji nehotiče seže k rdečkastemu nosu.
Toda on jo je prijazon gledal, se ji nasmihal in mirno pomežikal z očmi, dražiti pa je ni nehal.

“Borila si se hrabro,” je dejal, “bežala si hrabro, prevračala kozelce — tudi hrabro, a sedaj si boš na kosti, ki te bole, poklādala kašo — tudi hrabro. Pač moramo paziti, da te tvojto bojevitostjo vred ne pozobljejo vrabci, zakaj ti so zelo lakomni na kašo.”
“Vi, gospode, delujete na to, da bi me Mihael ne vzel na drug pohod. To vem dobro!”

“Seveda, seveda ga poprosim, naj te zmerom jemlje s seboj na orehe, zakaj nežna si in veja se ne zlomi pod teboj. Moj Bog, ali je to hvaležnost! A kdo je prigovarjal Mihaelu, naj te vzame s seboj? Jaz! Sedaj se bridko kesam tega, zlasti zato, ker mi tako vračša prijateljstvo. Čakaj! Odslej boš sekala z leseno sabljo stebličje na hreptovskem majdanu. To bodi tvoj pohod. Vsaka druga bi objela starca, ta zbadljivji zlodeček pa mi našene najprej strahu, sedaj pa me še draži!”
Barbka ni premišljala dolgo, nego je objela gospoda Zaglobo. Ta reče, zelo razveseljen zaradi tega:

“No, no, priznati moram, da si dokaj pomogla k današnji zmagi, zakaj vojniki so se bili strastno, ker so se hoteli odlikovati na vsak način.”
“Kajpada!” zakliče Mušalski. “Človeku ni žal umirati, ako ga gledajo take oči.”
“Živela naša gospa!” zakriči gospod Nenašinec.
“Živela!” ponovi na stotine glasov.
“Bog ji daj zdravje!”
Zagloba se skloni k njej ter zamrmra: “Po omedlevici!”
In jezdit so veseli dalje in vriskali. Saj so vedeli za gotovo, da bodo zvečer gosti. Bilo je krasno vreme. Trbčci so zapiskali na rogove, bobnarji udarili po kotlih ter z velikim hrupom došli v Hreptov.

VII.
V Hreptovu sta Volodijeovski in njegova žena nepričakovano našla goste. Dospel je bil gospod Boguš, ki je hotel prebiti tukaj nekoliko mesecev, da bi se s posredovanjem Melehoičevim dogovarjal s tatarskimi konjskimi stotniki Aleksandrovičem, Tvorovskim, Kričinskim in drugimi, bodisi že iz Lipkov ali Čeremisov, ki so se uslužbili sultanu. Boguš se je pridružil že postarni gospod Novoveški s hčerko Evičo in gospa Boska, vrta žena s takisto mlado in lepo hčerko Zofijo. Pogled na ženske v praznem in divjem Hreptovu je viteze razveselil in jih napolnil še z večjim čudenjem. Pa

tudi one so bile osuple ob pogledu na gospoda poveljnika in gospo poveljnिकovo. Prvega so si bile namreč predstavljale kot nekakega velikana, ki s samim pogledom strahuje ljudi, pa tudi njegovo ženo so si bile slikale kot velikanko z večno nagubanim čelom in zamolklim glasom. Zdaj pa so ugledali pred seboj drobnega vojaka s prijaznim, veselim licem in takisto drobno in rdečo njegovo ženo, ki je bila v širokih hlačah in s sabljico ob pasu prej podobna lepemu dečku nego odrasli osbi. Gospodarja sta z razprostrtimi rokami sprejela goste. Barbka je presčno poljubila vse tri ženske, ne čakajoč, da bi se bile predstavile, potem pa, ko so ji povedale, kdo so in odkod prihajajo, je rekla:

“Rada bi vam, gospodje in gospe, napravila veselje. Zelo sem vas veselja. Dobro, da vas ni na poti zadela nezgoda, kar v našem kraju ni nič novega, toda prav danes smo pobili razbojnike do zadnjega.”
Videč pa, da jo gospa Boska gleda kaj nezaupno, udari z roko po sabljici in de ponosno:
“Tudi jaz sem bila v bitki. Zakaj ne! Tako se nam spodobi. Za Boga, dovolite mi, da odidem ter oblecem svojemu spolu primernejšo obleko in da si oimijem kri z rok, zakaj ravnokar se vračamo iz krute bitke. Oho! Ako ne bi bil Azba odpravljen, bi morda gospa ne bila srečno dospela v Hreptov. Hipoma bom zopet tukaj, v tem pa naj me nadomešča Volodijeovski.”
(Dalje prih.)

Take so!

Prva gospa: “O, če me moj mož razjezi, mu zagrozim, da pojdem k materi nazaj, pa imam takoj mir.”
Druga gospa: “O, če me pa moj mož razjezi, mu zagrozim, da pride moja mati k meni za 14 dni, pa je tak kakor jagnje.”

NAZNA NILO.

S tem se čitateljem tega lista predstavlja Dr. Starr, čigar oglas je na drugem prostoru tega lista.

Dr. Starr je sposoben specialist z mnogoletno skušnjo v zdravljenju boleznj moži in žen. On ima lepo urejen urad in potrebne stvari v sobi 400 Joliet National Bank Bldg., kjer bo sprejemal ljudi, ki se bodo v potrebi obrnili nanj.
On ne računa nič za preiskavo in ga bo veselilo, če ga posetite, da se domenite.
Rabim može in žene, da bi delali za mene v prostem času ob primerni plačji. Oglasite se v sobi 400 v Joliet National Bank Building. — Ad. 2t.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

MALI OGLASI.

Amerikanski Slovenec je razširjen po celi Ameriki in kjerkoli so Slovenci, tam nekdo dobiva naš list, zato pa so oglašili v tem listu vedno uspešni. Kadar koga iščete, pošljite oglas v naš list, ki ga gotovo najde v kratkem času.

Mal oglas stane po 1 cent za vsako besedo za enkratno objavo ali prvo priobčenje, če pa kdo hoče oglas večkratno objaviti se naj računa za vsako nadaljno objavo po en cent za vsaki dve besedi.

Istotako se računa od raznih zahval, naznanil smrti, krstov, porok in drugih malih oglasov po 1c od vsake besede.

Naročilu je pridejati denar ali znamke po 1c.

RABIMO MOŽA OD 30 DO 40 LET starega, ki zna angleško, da dela za redno plačo in komišen. Jewel Tea Co., 631 Jefferson St., Joliet. 11t4

RABIMO SLOVENSKO ALI HRVATSKO deklet staro od 17 do 25 let za hišno delo pri družini od 3 oseb. Več pove: Dr. Matiaca, 413 Cass St. od 10. do 12. zju. in pop. od 2-4, zv. 7-8. unf

Slovenske Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni naj-boljše, najčistejše in najcenejše meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in preka-jeno meso * * * vse druge predmete, ki spadajo v področje mesarske in gro-cerijske obrti.
Priporočam svoje podjetje vsem ro-jakom, zlasti pa našim gospodinjam. Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill

Pristopite k največjemu sloven-skemu podpornemu društvu.
DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(The Holy Family Society)
štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.
Geslo: “Vse za vero, dom in narod vsi za enega, eden za vse.”
Odbor za leto 1917.
Predsednik.....George Stonich
Podpredsednik.....Stephen Kukar
Tajnik.....Jos. Klepec
Zapisnikar.....John Barbich
Blagajnik.....John Petric
Reditelj.....Frank Kocjan

To društvo sprejema rojake in roj-kinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečno. To društvo ima že nad \$3,000.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3408.00 dolarjev bolniške podpore članom(icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.
Redna seja se vrši vsako zadnjo ne-deljo ob 1. uri pop. v stari šoli.
Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri katerem odborniku.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olj in firnečev. Izvršujejo se vsa bar-varnska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 975

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Fred Lehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. .... Both Telephones 26. .... JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboje steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.